

Ulkomailla asuvan suomalaisen lehti

EXPATRIUM

Nro
63
Kesä 2009

Unelma-ammattissa ulkomailla

- + Suomalaiset urheilijat ulkomailla
- + Neuvontapalvelu
- + Nimitysuutiset

Suuri muuttoauton tuontiopas 2009

Raskaus ja synnytys ulkomailla

Ulkomaisesta pomosta ei ole kaveriksi

Vuoristo-opas ja matkatoimiston vetäjä Pette Halme, Sveitsi

Harrastuksesta unelma-ammatti ulkomaille

TEKSTI TERHI RUUSKANEN

■ Maailmalla puurtaa yhä kasvava joukko suomalaisia harrastustensa parissa. Kun intohimo kasvaa niin suureksi, ettei aikaa jää enää työnteolle, harrastuksesta kannattaa tehdä itselleen ammatti. Sukelluskouluttaja, laskuvarjohyppääjä, vuoristo-opas, kalliokiipeilijä ja hiihto-opas kertovat, miten he hankkivat elantonsa harrastuksensa kautta ulkomailla.

Töitä lumisissa maisemissa

Vuoristo-opas ja Elämymatkojen johtaja, **Pette Halme**, 44, sai ensimmäiset alppisukset 10-vuotiaana. Hän kisasi alppiihhdossa alhaisella tasolla 20-vuotiaaksi ja eteni ammattitaitonsa pikkuhiljaa.

- Kilpailut eivät ole ikinä olleet mun juttu, en oikein jaksanut treenata riittävästi. Harrastin lajeja koska ne olivat hauskoja, Pette tuumaa.

Kilpauran jälkeen Pette lähti Alpeille hakemaan uusia erilaisia haasteita. Nykyään hän asuu ja työskentelee vuoristo-opaana Fontenelle-kylässä, joka sijaitsee aivan Verbierin hiihtokeskuksen naapurissa Sveitsissä.

Vuoristo-opaaksi haluavan täytyy suorittaa ammattikursseja.

- Kuka tahansa ei saa noin vaan ammattia harjoittaa, Pette kertoo.

Alkuun täytyy harrastaa ahkerasti lajeja: laskettelua ja kiipeilyä ja kaikkea mikä liittyy vuoristoon.

- Kun on tarpeeksi kertynyt kokemusta, voi hakea kursseille, Pette neuvoo.

Lasketteluoppaan työt voivat olla ympäri-vuotisia, sillä aina jostain päin maailmaa löytyy lunta.

- Suurin osa oppaista pistää sukset naulaan keväällä ja siirtyy kiipeily- tai canyoning-hommiin, Pette tietää.

Laskettelussa Petten mielestä parasta on onnistumisen tunne, oman kropan hallinnan tuomat fiilikset sekä adrenaliinin purkautuminen tuoma huumaa.

- Hauskinta on, kun pääsee itse laskemaan hienoissa paikoissa ja saa vielä rahaa siitä, kun voi antaa asiakkaille suuria elämyksiä, Pette listaa hiihto-oppaan työn hyviä puolia.

Kaikki ei välttämättä mene aina ihan putkeen.

- Haastavinta on hyvän lumen ja hiihdon löytäminen sellaisina aikoina kun olosuhteet ovat huonot. Ikävintä on kun on ollut hyvä päivä, eivätkä asiakkaat osaa arvostaa sitä tai eivät osaa osoittaa arvostustaan.

Vaaratilanteiltakaan ei voi välttyä.

- Itselläni vaarallisin on ehkä noin kahdeksan vuotta sitten sattunut jääseinämän osan hajoaminen. Mitään ei loppujen lopuksi sattunut, mutta tilanne oli vaarallinen. Lumivyöryvaara on aina tietenkin olemassa, kun hiihtää rinteiden ulkopuolella. Se pitää vain osata ottaa huomioon ja pystyä minimoimaan, Pette huomauttaa.

Vuoristo-oppaan päiväpalkka on noin 300-450 euroa ja talvella monet paikalliset oppaat tekevät 20-25 päivää kuussa töitä. Alkukesästä ja syksyllä töitä ei juuri ole.

- Suuri plussa tässä työssä ovat myös hienojen kokemusten saaminen sekä mukavien ihmisten kanssa työskentely, Pette toteaa.

Pette on harrastanut laskettelua, vuori-, kalio- ja jääkiipeilyä sekä liitovarjoilua.

- Niissä kiehtoo luonto erilaisissa muodoissa; hiljaisuus, maisemat, luonto sekä voimakkaat tunne-elämykset. Sellainen on esimerkiksi painottomuuden tunne, kun melkein vaivattomasti liittää tai kelluu läpi syvän puuterilumen.

Suurin este lajien kokeilemisessä on Petten mukaan pelko, joka johtuu siitä, ettei tunneta riittävästi faktoja ja luullaan, että se on vaarallisempaa kuin mitä se tosiasiaa on.

- Osa ihmisistä yksinkertaisesti haluaa voimakkaita kokemuksia ja osa elää elämänsä tyytyväisenä ilman sen kummempia voimakkaita kokemuksia tältä elämän osa-alueelta.

Tulevaisuudessa Petten tarkoituksena on jatkaa oppaan hommia samalla tavalla kuin tähän asti eli matkatoimiston johtamisen ohessa.

- Tarkoitus on tulevaisuudessa kehittää uusia mielenkiintoisia opastettuja matkoja maailman vuorilla, kuten Japanissa, Pohjois-Amerikassa, Marokossa ja Intiassa.

”Hauskinta on, kun pääsee itse laskemaan hienoissa paikoissa ja saa vielä rahaa siitä, kun voi antaa asiakkaille suuria elämyksiä.”

Varjon varassa

Tandemhyppymestari **Simo Moilanen**, 25, hyppää työksensä lentokoneesta Melbournessa, Australiassa. Simo työskentelee Melbourne Skydive-keskuksessa, mutta on palaamassa Suomeen.

Simo aloitti laskuvarjoharrastuksen pakko-laukaisukurssilla Malmilla vuonna 2002.

- Parin sadan hypyn paikkeilla aloin kuvata ja pakata tandemeita Suomessa. Palkkaa siitä ei Suomessa makseta, Simo kertoo.

Kaksi vuotta sitten Simo vietti kesän Australiassa.

- Aloitin pakkaajana ja kuvaajana. Paikallinen koulutuspäällikkö koulutti minut pikkuhiljaa tandemhyppymestariksi.

Simon mielestä parasta hyppäämisen parissa työskentelemisessä on se, että pääsee hyppäämään paljon.

- Ja kaiken lisäksi siitä maksetaan, Simo lisää.

Hyppääminen vaatii hyviä sääolosuhteita ja näin ollen se on myös kausiluontoista.

- Huonointa työssä on rajakelin päivät eli on joko liian tuulista tai pilvistä. Päivää pilaavat myös pahoinvoivat asiakkaat sekä jos unohtaa lounaan kotiin. Loppupeleissä työ on melko helppoa, Simo toteaa.

Laskuvarjohyppääminen on paljon turvallisempaa kuin miltä se kuulostaa.

- Tandemhyppyissä vaarallisin tilanne taitaa olla, kun sain mustelman kontatessani turvavyön päälle koneessa. Sanoisin että tandemhyppy on turvallisempaa kuin portaissa käveleminen.

Simon mukaan tandemoppilaat eivät yleensä pelkää.

- Heillä on yleensä sokea luottamus hyppymestariin, Simo kertoo.

Tandemhyppymestarin tilin saldo riippuu keleistä sekä asiakkaiden määrästä.

- Hyppyistä maksetaan per hyppy. Myös kuvauksista maksetaan. Kuvaan itse käsikameralla hyppyni. Eli mitä enemmän hyppää ja mitä enemmän saa kuvauksia kaupaksi, sitä enemmän tienaa. Joskus tulee muutama viikko huonoa keliä ja silloin ei tienaa ollenkaan. Kokemuksen takiahan minä tätä teen, sitä ei voi rahassa mitata, Simo huomauttaa.

Laskuvarjohyppäyksen jälkeen rahaa menee vielä itse hyppäihin. Kun hyppää amatikseen, ei siihen tarvitse sijoittaa paljoa rahaa.

- Tandemien paiskomiseen ei tarvitse muuta kuin hyppyhousut, aurinkolasit, kamerakäsineet ja videokameran. Tandemhyppymestariksi pääsemiseen menee kylläkin kaikki raha mikä on käytettävissä.

Simon mukaan hyppäämisharrastus kannattaa aloittaa intensiivisesti.

- Kannattaa ilmoittautua kurssille ja ottaa vähintään viikko lomaa. Mitä enemmän hyppyjä saa heti alussa, sitä paremmin pääsee alkuun, pääsee irti pelosta ja pääsee keskittymään itse asiaan eli vapaapudotus- ja varjonkäsittelytaitoihin, Simo neuvoo.

- Harrastus sopii kaikenikäisille sukupuoleen katsomatta. Maksimipaino kursseille on yleensä 100 kiloa. Laji vaatii suunnatonta kärsivällisyyttä, koska kelin pitää olla oppilasvaiheessa lähes täydellinen, Simo lisää.

- Hyppymestariksi vaaditaan vähintään 500 hyppyä sekä hyvät sosiaaliset taidot, riittävät hyppytaidot, organisointikykyä, kärsivällisyyttä ja paineensietokykyä, Simo listaa.

- Pakkaamaan voi ruveta heti kun varjo alkaa mennä pakettiin luotettavasti siedettävissä ajassa. Kuvaushyppyjä kykenee tekemään yleensä 100-200 hypyn jälkeen, Simo lisää.

Tandemhyppymestari Simo Moilanen, Australia

Australiassa on hyvien kielten vuoksi töitä käytännössä vuoden ympäri.

- Jos Suomessa voisi työskennellä hyppääjänä, kestäisi hyppykausi toukokuusta elokuuhun. Harvat hyppymestarit tekevät tätä kokopäiväisesti. Useimmiten se on heille viikonloppuharrastus.

Simon tulevaisuuden suunnitelmat ovat selvät.

- Tarkoituksena on jatkaa hyppäämistä.

"Huonointa työssä on rajakelin päivät eli on joko liian tuulista tai pilvistä. Päivää pilaavat myös pahoinvoivat asiakkaat sekä jos unohtaa lounaan kotiin."

Työ maailman katolla

Helsinkiläinen **Samuli Mansikka**, 30, työskentelee amerikkalaisen kiipeilyretkikuntia järjestävän Summitlimb-yrityksen retkikun-

nan johtajana. Firma tarjoaa kiipeilymatkoja maailman suurimpiin vuoristoihin, pääsääntöisesti yli 8000-metrille vuorille Nepalissa ja Tiibetissä.

Summitlimbin lisäksi Samuli työskentelee suomalaiselle Matkatoimisto Aventurelle matkanjohtajana vuorikiipeily- ja vuorivaellusmatkoilla Nepalissa, Ecuadorissa, Argentiinassa ja Tansaniassa. Vuoriston vastapainoksi Samuli työskentelee silloin tällöin perheensä optikkoliikkeessä Helsingin keskustassa.

Kiipeilyn Samuli aloitti etenemällä teini-ikäisenä tehdystä Lapin vaelluksista alppikiipeilyyn ja myöhemmin suuremmille, Euroopan ulkopuolella sijaitseville vuorille.

- Ensimmäiset ammattimaisesti operoimani matkat järjestin oman firmani, Outdoor Consultants Finlandin nimissä. Lähinnä silloin oli kyse oman harrastuksen ammattimaistamisesta, ei niinkään matkojen tarjoamisesta yleisölle, Samuli muistelee.

- Nykyisten työnantajien hommiin minut on kysytty sittemmin. Tietenkin tässä vaiheessa on ollut takana suuri määrä kiipeilyä maailman vuorilla, Samuli toteaa.

Kiipeilyssä parasta Samulin mielestä on ta-

voitteiden asettamisen ja saavuttamisen konkreettisuus sekä luonnossa oleskelu.

- Lisäksi kohteet sijaitsevat hyvin eksoottisissa ja mielenkiintoisissa maissa. Kaukaisissa maissa haastavan työn tekeminen on opettanut paljon elämästä. Osaan katsoa asioita erilaisista perspektiiveistä ja nauttia hetkestä. Kiipeily opettaa valtavasti kärsivällisyyttä, pitkäjänteisyyttä ja malttia. Ryhmien vetämisessä on parasta uusien ihmisten tapaaminen ja se, että voi tarjota heille ”palan omaa maailmaa”, Samuli lisää.

Kiipeily on vaativa laji ja edellyttää hyvää fyysistä ja psyykkistä kuntoa sekä sosiaalisia taitoja.

- Kun keli heittäytyy kehnoksi ja huipun saavuttaminen näyttää epätodennäköiseltä, pitää kuitenkin kärsivällisesti kannustaa matkan loppuun asti, Samuli kertoo.

- Retkikunnan johtajan on periaatteessa oltava fyysisesti ja psyykkisesti vahvin jäsen. Joustavuus ja taktikointitaidot nousevat esille vaikeissa olosuhteissa ja pitkällä matkalla. Huonointa työssä on se, että joutuu olemaan pitkiä aikoja erossa ystävistä ja sukulaisista. Matkat kun kestävät pisimmillään kolmekin

Kiipeilyretkikunnan johtaja Samuli Mansikka, maailman vuoret

kuukautta kerralla, Samuli lisää.

Kiipeily ei ole aivan vaaraton laji.

- Vuorilla on riskejä. Äärimmäinen korkeuskaan ei sovi kaikille ja saattaa kokeneellekin aiheuttaa yllätyksiä. Lisäksi näkee, että monella tarkkaavaisuus saattaa herpaantua pitkän matkan aikana, Samuli pohtii.

- Tietenkin teemme kaikkemme turvallisuuden eteen. Opastetuille ryhmille tapahtuu tilastojen mukaan huomattavan vähän onnettomuuksia esimerkiksi kaveriporukoihin verrattuna, Samuli huomauttaa.

Samuli maksaa laskunsa ja lainanlyhennyksensä työllään, mutta rikastumaan sillä ei pääse.

- Parasta onkin se, että pääsee auttamaan muita ja tekemään sitä, mistä eniten nauttii.

Kiipeilyn hinta riippuu monesta tekijästä.

- Vuorikiipeilymatkat suurille vuorille ovat kalliita. Maailmassa on kuitenkin paljon vuoria, joita pääsee kiipeämään ainoastaan paikalle hankkiutumisen hinnalla. Suurimmat kustannukset ovat matkat, jonka jälkeen tulevat logistiset järjestelyt kaukaisiin kohteisiin

sekä mahdollisesti tarvittavat luvat ja oppaat. Varusteet ovat suhteellisen kalliita, mutta järjestyviä hankintoja ei tarvitse uusia usein. Tietenkin oma varustearsenaali kasvaa aina kasvamisestaan, Samuli kertoo hymyillen.

Mikäli vuorikiipeilijän työt kiinnostavat laji- ja kohdetietämyksen lisäksi tarvitaan muitakin taitoja.

~~Tärkeintä ovat turvallisuuteen liittyvät~~ tiedot ja taidot. Kokemusta pitää olla paljon ennen kuin voi ryhtyä opastamaan asiakkaita helppoihinkaan kohteisiin. Sosiaaliset taidot, ihmistuntemus, halu auttaa ja tahto antaa kaikkensa ryhmän eteen ovat äärimmäisen tärkeitä ominaisuuksia, joita oppaalta on syytä edellyttää.

Kiipeilymatkoja voi periaatteessa opastaa vuoden ympäri, mikäli on halukas matkustamaan työn perässä.

- Itse työskentelen kevät- ja syyskuukaudet Himalajalla ja talvikuukaudet Andeilla ja Afrikassa. Kesät viettäisin mieluiten Suomessa, mutta usein huomaan päätyneeni kesäkuukausina Euroopan Alpeille kiipeämään omaksi ilokseni. Monilla oppailla on matkojen välillä muita töitä, mutta se edellyttää joko omaa yrittäjä- tai joustavaa työnantajaa.

Samuli lähti maaliskuussa maailman korkeimmalle vuorelle, Mount Everestille. Sen jälkeen hän aikoo valloittaa lisää vuoria.

- Tarkoitukseni on palata Suomeen juhannukseksi. Kesän aion viettää Suomessa, Ecuadorissa tai Italiassa lomailien. Syksyllä suuntaan jälleen Himalajalle. Marraskuussa opastan retkikunnan Argentiinassa.

"Kiipeily opettaa valtavasti kärsivällisyyttä, pitkäjänteisyyttä ja malttia. Ryhmien vetämisessä on parasta uusien ihmisten tapaaminen ja se, että voi tarjota heille palan omaa maailmaa."

Meren valtakunnassa

Kierrettyään maailmaa 37-vuotiaat **Mia Huopainen** ja **Jaakko Aalto** päättivät asettua aloillensa ja perustaa oman sukelluskeskuksen trooppiselle lähes koskemattoman koralliriutan ympäröimälle saarelle Sulawesille Indonesiaan.

- Perustimme Living Colours sukelluskeskuksen vuonna 2001, mutta mielessä se on

ollut ainakin 20 vuotta, Jaakko kertoo.

- Valitsimme paikan kolmesta syystä: turvallisuus, mukavat ihmiset ja maailman rikkaimmat riutat löytyvät täältä, Jaakko listaa pariskunnan syitä asettua juuri Bunakenille.

Pariskunta on sukeltanut noin 20 vuotta ja niistä ammatikseen 10 vuotta. Jaakon ja Mian lisäksi sukelluskeskuksessa työskentelee yksi suomalainen kouluttaja. Ulkomaalaiselle työluvan saaminen Indonesiassa on kallista ja hankalaa. Sukelluskeskus työllistää myös paikallisia.

- Suomalaisia vieraita käy vaihtelevasti. Viime vuonna suomalaisia oli noin neljännes kävijöistä. Vieraita käy aika tasaisesti ympäri vuoden. Normaalit loma- ja sesonkihommot pätevät täälläkin. Joulukuukausi sekä heinä-elokuukausi ovat kiireisimpiä kausia, Jaakko kertoo.

Työssä ei ole kahta samanlaista päivää.

- Ihaninta työssämme on vaihtelevuus. Onhan meillä ravintola, baari ja sukelluskeskus, eikä sähkö tule nappia painamalla tai vesi hanasta kääntämällä. Vieraat tulevat 60 eri maasta, joten heidän vaatimuksensa vaihtelevat päivittäin, Jaakko listaa työnsä hyviä puolia.

- Haastavinta työssämme on saada leppoinen indokulttuuri ja kiireinen länsimainen kulttuuri kohtaamaan. Vierailta on aina oma mielikuva siitä millaisen loman ja Indonesian pitäisi olla. Sen mielikuvan täyttäminen ei ole aina ihan helppoa, Jaakko toteaa.

Suurin osa, noin 90 % sukellusammattilaisista eli PADI-kouluttajista ei ikinä työskentele alalla.

- Työtä on aika vaikeaa löytää. Mielikuvat ovat usein väärät: luullaan että sukellustyö on yhtä lomaa. Työn saantia helpottaa, jos puhuu viittä kieltä, tulee toimeen ihmisten kanssa, osaa valokuvata, tehdä nettisivuja, sähköhommot ovat hanskassa ja osaa ajaa venettä. Pelkällä sukelluskouluttajan paperilla on turha lähteä työnhakuun, Jaakko tunnustaa.

Suomessa Jaakko ja Mia pääsevät käymään kerran vuodessa. Tämä tapahtuu matkailumessujen aikaan. Tulevaisuudesta Jaakko ei osaa sanoa paljon.

- Indonesiassa ei tunneta huomista vaan eletään vain tätä päivää.

”Työn saantia helpottaa, jos puhuu viittä kieltä, tulee toimeen ihmisten kanssa, osaa valokuvata, tehdä nettisivuja, sähköhommot ovat hanskassa ja osaa ajaa venettä.”

PADI-sukelluskouluttaja Jaakko Aalto, Indonesia

Työtä köysien varassa

Kalliokiipeilijä **Kalle Viira**, 31, työskentelee myyjänä helsinkiläisessä kiipeily- ja lasketteluvälinekaupassa. Hän tuottaa ja toimittaa matkailuun, kiipeilyyn ja ympäristöön painottuvaa verkkojulkaisua sekä tekee erilaisia opastuksia ja vetää omia kiipeilykursseja. Kalle toimii myös vuoristovaellusoppaana Himalajalla ja Kiinassa, jossa hän on toiminut kiipeilyoppaana seitsemän kauden ajan.

- Opastusohjelmiini kuuluu vaellusten lisäksi mm. kalliokiipeilyä ja melontaa, toimeilias Kalle kertoo.

Kallen ensimmäiset varsinaiset kiipeilykoemukset kertyivät ulkomailla, kun hän tuotti

ja toimitti seikkailumatkailuun liittyvää internetsivustoa MTV3:lle.

- Palattuani kotimaahan aloin keskittyä kiipeilyyn enemmän. Tavoite oli hyvän harastuksen lisäksi oppia tekniikoita, jotka mahdollistaisivat liikkumisen yhä hienommissa maisemissa ja kovasti kiehtovissa vuoristoissa.

Kalle eteni ammattilaistalolle pikkuhiljaa.

- Vuosien kovan harjoittelun ja opetteluun jälkeen suoritin kalliokiipeilyoppaan tasokokeet hyvinkin vaivattomasti. Olin tosin toiminnut ohjaajana jo aiemmin.

Kalle on rahoittanut matkojaan myös kuvaus- ja kirjoitustöillä.

- Monenlaisten asioiden summana aloin

Kalliokiipeilijä Kalle Viira, Aasia

sitten saada kiipeilypainotteisia töitä, Kalle kertoo.

Parasta kiipeilyjen vetämisessä Kallen mielestä on, kun saa toimia itselleen mielekkäässä ympäristössä kiinnostavien asioiden parissa.

- Haastavinta taitaa olla tämän tyyppisten töiden löytäminen. Onneksi olen itse ollut siinä aktiivinen ja päässyt tekemään paljon. Työt ovat kausiluontoisia, eivätkä usein tuo säännöllistä toimeentuloa, joten pitää tehdä muutakin, Kalle huomauttaa.

Kalliokiipeilyssä on omat vaaransa, mutta hyvällä harkintakyvyllä pääsee pitkälle.

- Muistan yhden tapauksen jossa vetädyttiin pidemmältä reitiltä kovan sateen yllättämänä. Virallinen laskeutumisreitti olisi

alkanut vasta huipulta. Tuli pimeää, kastuttiin oikein kunnolla ja maassa huomattiin että yksi köysi oli hioutunut melkein poikki.

Muuten Kallelle ei kiipeilyssä ole varsinaisia vaaratilanteita tullut - ainakaan opastus-hommissa.

- Vuoristoissa ja kaukomailla liikuttaessa on tietysti vuoristotaudit ja muut sairastelut, liikenne- yms. riskit olemassa. Niihin auttaa suunnittelu, opiskelu ja oikeiden asioiden huomioiminen, Kalle kertoo.

Kalle kumoo harhaluuloja, jotka yleensä liitetään kalliokiipeilyyn.

- Monet luulevat että kallio- ja seinäkiipeilyssä pitää olla erityistä voimaa ja notkeutta. Käytännössä laji on niin monipuolinen että se

sopii aivan kaikenlaisille ihmisille. Fyysinen puoli on vain osa sitä.

Kalliokiipeilijät eivät nauti suurta palkkaa, mutta plussapuolelle jää paljon muutakin kuin raha.

- Etenkin ulkomailla pystyn tietysti rahoittamaan syys- ja kevätkausia paremmilla harastuspaikoilla. Kausien aikana ei rahaa kulu kovinkaan paljon. Kotimaassa kurssien pitäminen on satunnaista, eikä siitä kerry suuria tuloja.

- On kuitenkin mukavaa saada työskennellä kiipeilyn parissa ja saada ihmiset ylittämään itsensä, Kalle lisää.

Itse kiipeily ei maksa mitään, mutta varusteet ja matkat vievät kaiken, mitä niihin saa kerättyä. Kiipeilyn alkuun pääsee vuokra- tai lainavarusteilla ja kiipeilemällä sisähalleissa. Perusvarusteet, joilla pääsee alkuun, maksavat noin 200 euroa.

- Harrastus sopii periaatteessa kenelle tahansa, ainakin jossain muodossa. Paras tapa aloittaa on käydä kokeilemassa ohjatusti, ja tietysti osallistua minun kursseilleni, Kalle vinkkaa.

Mikäli haluaa kiipeilyohjaajaksi, ei se Kallen mukaan vaadi kovinkaan suurta ymmärrystä lajista tai itse kiipeilytaitoja.

- Ryhmänohjaustaidot on hyvä olla hallussa. Ammattitasolla ei Suomessa ole kiipeilytaidoiltaan kuin yksi henkilö, kansainvälisen liiton UIAGM-vuoristo-oppaaita on kaksi ja sitten meitä kalliokiipeilyopas-kouluttajamonitoimimiehiä vähän enemmän. Paneudu, kehity, kiinnostu ja ole täysillä mukana, Kalle neuvoo.

Ainakin tämän vuoden kevään ja syksyn Kalle viettää Himalajalla vuoristovaelluksilla.

- Syyskaudella toivottavasti menen kalliokiipeilemään Kiinaan. Talvella Japaniin, jossa lumilautailen. Kiipeilykursseja vedän alkuvuodesta ja teen tietysti päivätöitä varusteiden parissa. Jos jaksaisi vielä harjoitella ja vähän kirjoittaa itsekin, Kalle haaveilee.

- Kesällä haaveena olisi käydä kiipeämässä joku isompi kallioseinä, mutta saa nähdä miten käy, Kalle tuumaa.

"Työt ovat kausiluontoisia, eivätkä usein tuo säännöllistä toimeentuloa, joten pitää tehdä muutakin."

LIITY JOUKKOON!

SUURIN ULKOSUOMALAISTEN VERKKOYHTEISÖ

Expatrium.fi on ylivoimaisesti suosituin ulkosuomalaisten verkkoyhteisö.

Käyttäjää on yli 25 000, 115 eri maasta. Mukaan pääset rekisteröitymällä.

Osa Expatrium.fi:n sisällöstä on maksutonta ja osa varattu Expatrium-lehden tilaajille.

■ GALLUP

Kuukausittain vaihtuvassa gallupissa kysytään mielipiteitä ja kokemuksia ulkomailla asumiseen liittyvissä kysymyksissä. Aiheet vaihtelevat sairaanhoidosta kotieläimiin ja lomanviettotavoista rahanhoitotavoista. Vastanneiden kesken arvotaan kuukausittain kolme suomalaista dvd-elokuvaa.

■ TIETOPANKKI

Artikkeleita muutosta, viihtymisestä, työskentelystä ja ulkomailla asumisen arjesta asiantuntijoiden ja ammattitoimittajien kirjoittamina. Juttujen hakemista helpottava sanahaku-toiminto.

■ KLUBI

Keskustelufoorumi tiedon ja kokemusten vaihtoon ja yhteydenpitoon eri maissa asuvien suomalaisten välillä. Kysymyksen ja mielipiteet sinkoilevat klubilla ympäri vuorokauden ja kaikkina viikonpäivinä. Keskustelun asiallinen taso on saanut käyttäjiltä erityistä kiitosta. Sanahaku-toiminnon avulla voit etsiä kommentteja jo käydyistä keskusteluista. "Maailman paras neuvontapalvelu."

UUSIN EXPATRIUM-LEHTI

Expatrium.fi:n kautta voi tilata neljä kertaa vuodessa ilmestyvän 84-sivuisen Expatrium-lehden. Tilauhinta on 50 euroa /12 kk tai 90 euroa/24 kk ja se sisältää postituskulut kaikkialle maailmaan. Expatrium seuraa ulkosuomalaisen puolesta tätä koskettavia lainsäädännön muutoksia ja kertoo uusista palveluista. Mukana on aina koko joukko mm. mielenkiintoisia henkilöhaastatteluja, kulttuurielämän uutisia ja nimitysuutisia. Vientiautohinnasto julkaistaan kaksi kertaa vuodessa.

SIVUKARTTA

Voit sivukartasta tarkistaa yhdellä silmäyksellä, mitä kaikkea Expatrium.fi pitää sisällään.

PALAUTE

Valmiilla palautelomakkeella on helppo lähettää kysymysten lisäksi niin risuja kuin ruusujakin palvelun ylläpitäjälle tai toimitukselle.

The screenshot shows the Expatrium website interface. At the top, there's a navigation bar with 'EXPATRIUM' and a search bar. Below that, a large banner reads 'Klikkaa tästä!' and 'EXPATRIUM'. The main content area is divided into several sections: 'GALLUP' (polls), 'TIETOPANKKI' (knowledge bank), 'KLUBI' (club), 'UUSIN EXPATRIUM-LEHTI' (new magazine), 'SIVUKARTTA' (site map), 'PALAUTE' (feedback), 'REKISTERÖITYMINEN' (registration), 'UUTISKIRJE' (newsletter), 'TAPAHTUMAT' (events), and 'ILMOITUSTAU' (advertisements). The website is designed to be user-friendly and informative for expatriates.

REKISTERÖITYMINEN

Verkkopalvelun käyttö vaatii aina rekisteröitymisen ja käyttäjätunnus- ja salasenssin hyväksymisen. Valitset itse itsellesi käyttäjätunnuksen ja meiltä saat heti rekisteröitymisomakkeen lähetettyäsi salasan. Tunnuksilla pääset kirjautumaan palveluun. Käyttäjätunnus ja rekisteröitymisomakkeella annettu asuinmaa näkyvät kaikille käyttäjille, kun jätät kommentin klubille.

■ UUTISKIRJE

20 kertaa vuodessa ilmestyvä uutiskirje postitetaan sen tilanneen rekisteröityneen käyttäjän sähköpostiosoitteeseen. Uutiskirje kertoo ulkomailla asuvaa kansalaista koskettavista tärkeistä ja ajankohtaisista asioista. Tilaa itsellesi ilmaiseksi.

■ TAPAHTUMAT

Jokainen kävijä voi jättää tietoa oman alueensa suomalaistapahtumista olivatpa ne sitten yhdelle päivälle osuvia konsertteja, vappu-juhlia ja pikkujouluja tai pidemmälle aikavälille osuvia taidenäyttelyitä, viikonlopun yli kestäviä myyjäisiä tai säännöllisesti lukukauden ajan kokoontuvia lukupiirejä. Tarkista mitä tapahtumia omassa asuinmaassasi on tarjolla seuraavaksi.

■ ILMOITUSTAU

Neljä ilmaista ja helppokäyttöistä ilmoitustaulua: osto ja myynti, vuokraus, työpaikat ja tutkimusprojektit. Ilmoitus on luettavissa kuukauden ajan sen julkaisemisesta. Taru tarjoukseen tai tee oma ilmoituksesi.

■ Kaikille rekisteröityneille avoin palvelu ■ Expatriumin tilaajien lisäpalvelu

EXPATRIUM

www.expatrium.fi

Suosituin ulkosuomalaisten verkkoyhteisö